

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2024:018.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL #####

SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

DOSAR NR. #####/117/2023

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

DECIZIA PENALĂ NR. #####/A/2024

ȘEDINȚA ##### DIN DATA DE 21 ##### 2024

INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:

PREȘEDINTE: ##### – #####

JUDECĂTOR : ##### – #####

GREFIER : #####

MINISTERUL ##### - Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial ##### reprezentat prin procuror : #####

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelantul – contestator ##### împotriva Sentinței penale nr. ### pronunțate la data de 22 aprilie 2024, de Tribunalul #####, în dosarul penal nr. #####/117/2023 privind pe contestatorul-condamnat #####, având ca obiect contestația în anulare (art.426 și urm. NCPP).

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 28 mai 2024 care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța a amânat pronunțarea hotărârii, având nevoie de mai mult timp pentru deliberare.

C U R T E A:

Asupra apelului penal de față,

Prin sentința penală nr. ###/2024 din data de 22 aprilie 2024 pronunțată în dosarul nr. #####/117/2023, Tribunalul ##### în temeiul art. 432 C.p.p., a respins, ca nefondată, contestația în anulare, întemeiată pe disp. art. 426 alin. 1 lit. b) C.p.p., formulată de către persoană condamnată #####, domiciliată în #####, str. #####, ### #, ### #, ### #, jud. #####-Năsăud, CNP #####, cu domiciliul procesual ales la Cabinet avocat #####, cu sediul în #####, str. #####, ### #, ### #, ### #, împotriva Sentinței penale nr. ###/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, definitivă cu privire la ##### prin neapelare.

A obligat persoana condamnată la plata către stat a sumei de 800 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

La data de 08.12.2023, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ##### sub nr. #####/117/2023, ##### a formulat contestație în anulare împotriva Sentinței penale nr. ###/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, în considerarea omisiunii instanței de a reține cauza de încetare a procesului penal prev. de art. 16 alin. 1 lit. f) C.p.p. - prescripția răspunderii penale.

În motivare, a arătat că instanța i-a aplicat o pedeapsă rezultantă de 1 an, 6 luni și 20 de zile închisoare, a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere pe durata unui termen de 2 ani, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de aderare la un grup infracțional organizat și efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, în formă continuată.

În continuare, a învederat că faptele au fost comise în cursul anului 2012, iar sentința a fost pronunțată după aproximativ 9 ani, la data de 20.05.2021, interval în care a apreciat că, față de Deciziile nr. 297/2018 și

al CCR, a intervenit prescripția răspunderii penale.

Prin Încheierea penală din data de 16.02.2023, instanța a admis în principiu contestația în anulare formulată de contestatorul-condamnat ##### împotriva Sentinței penale nr.###/20.05.2021 a Tribunalului ###, pronunțată în dosarul nr. ###/117/2017, definitivă cu privire la inculpatul ##### prin neapelare.

În fapt, prin Sentința penală nr. ###/20.05.2021 a Tribunalului ###, pronunțată în dosarul nr. ###/117/2017, definitivă cu privire la inculpatul ##### prin neapelare, inculpatul #####,

A fost condamnat la pedeapsa de 8 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de aderare la un grup infracțional organizat.

A fost condamnat la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată

În temeiul art. 39 alin. 1 lit. b) C.p., instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă de 1 an, 6 luni și 20 de zile închisoare, a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere, pe durata unui termen de 2 ani - pct. XXV din dispozitiv.

În esență, instanța a reținut următoarele:

XXVI. În drept, fapta inculpatului ##### constând în aceea că pe parcursul anului 2012 a aderat la grupul infracțional constituit de inculpații Aoanei #### și care a ființat până în anul 2012, la care au aderat ulterior constituirii și inculpații ##### (fostă #####), Giuvelic #####, Motoloiu #####, Pancsur #####, Postorivo ##### și alții, grup structurat, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii mai multor infracțiuni având ca scop obținerea ilicită de bani prin fraudarea unităților care operează transferuri de bani, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de aderare la un grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

În drept, faptele aceluiași inculpat constând în aceea că pe parcursul anului 2012, în baza unei rezoluții infracționale unice, prin acte materiale comise la diferite intervale de timp, cu intenție, a acordat ajutor la comiterea infracțiunii continuate de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, prin aceea că a deschis conturi la 2 unități bancare, a transmis codurile IBAN ale conturilor bancare, către care inculpatul Aoanei ##### a realizat transferurile dispuse în mod fraudulos (2 transferuri în valoare de 7999 euro), întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată prev. de art. 48 rap. la art. 250 alin. 2 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 și art. 5 C.pen

În considerentele hotărârii sus-menționate (p. 84 și urm), instanța a analizat apărările vizând prescripția răspunderii penale, reținând următoarele:

„Referitor la solicitarea inculpatului Giuvelic ##### de a se constata intervenită prescripția răspunderii penale față de faptul că la acest moment un mai este reglementată întreruperea cursului prescripției răspunderii penale raportat la declararea ca neconstituțională a sintagmei îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din textul art. 155 C.pen., instanța o apreciază neîntemeiată.

Instanța, în concordanță de asemenea cu practica majoritară a Curții de Apel ##### (practica minoritară fiind de asemenea reformată în urma admiterii recursului în casație de către Înalta ##### de Casație și Justiție prin Decizia nr. ### din 15.05.2019), apreciază că nu este relevant caracterul Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018, respectiv de interpretare sau simplă de admitere, ci efectele pe care pe produce o decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate, potrivit legii dar și jurisprudenței Curții Constituționale.

Conform art. 147 alin. 1 din Constituția României, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Art. 147 alin. 4 din același act normativ statuează principiul obligativității pentru viitor a deciziilor de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate, acest text coroborat și cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale implicând caracterul obligatoriu atât al dispozitivului cât și al considerentelor deciziilor de admitere.

În ciuda faptului că este vorba de o decizie de respingere pe motivul inadmisibilității, instanța apreciază

judicioase argumentele instanței supreme redată în Decizia #/2019 anterior menționată cu privire la efectele deciziilor de admitere, Înalta ##### de Casație și Justiție făcând trimitere tot la practica instanței constituționale care a consacrat caracterul obligatoriu deopotrivă al dispozitivului și considerentelor deciziilor de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate (Decizia #/1995, Decizia ###/2012, Decizia #/2014, ale Curții Constituționale a României). De altfel prezenta instanță apreciază că o aplicare strictă a dispozitivului deciziilor Curții Constituționale cu ignorarea considerentelor (a argumentelor ce stau la baza dispozitivului) ar fi la fel de neconstituțională ca și aplicarea dispozițiilor legale declarate neconstituționale de către #####, fiind vorba de o aplicare neconformă unei decizii de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate (și deci de o neaplicare fără justificare a unui text de lege constituțional într-o anumită interpretare consacrată de considerentele deciziei Curții Constituționale care precizează limitele aplicării deciziei respective, limite deopotrivă obligatorii pentru justițiabili și instanțe).

Instanța apreciază astfel că în ceea ce privește Decizia ##### a Curții Constituționale, se observă că prin aceasta s-a declarat neconstituțională sintagma îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din textul art. 155 C.pen., iar, în concret, în considerente s-a precizat că este neconstituțional ca orice act de procedură să întrerupă cursul prescripției, constituțional fiind ca doar actele de procedură ce trebuie comunicate inculpatului să întrerupă prescripția. În Decizie s-a considerat (pct. 28) că se impune a fi garantat caracterul previzibil al efectelor dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal asupra persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, inclusiv prin asigurarea posibilității acesteia de a cunoaște aspectul intervenirii întreruperii cursului prescripției răspunderii penale și al începerii cursului unui nou termen de prescripție. De altfel, data efectuării unui act de procedură ce produce efectul anterior menționat este și data de la care începe să curgă și poate fi calculat noul termen de prescripție. Raportat la considerentele deciziei, instanța reține că această decizie a instanței constituționale a constatat neconstituționalitatea unei soluții legislative, având efectul restrângerii aplicabilității disp. art. 155 alin. 1 C.pen., la actele care se comunică suspectului sau inculpatului.

Pentru argumentele expuse anterior, instanța apreciază în concluzie că a rămas aplicabilă, în vigoare și constituțională soluția legislativă a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale reglementate de art. 155 alin. 1 C.pen., dar care are loc doar prin actele care se comunică suspectului sau inculpatului, o astfel de întrerupere având loc și în prezenta cauză prin nenumăratele acte comunicate inculpaților și care au întrerupt termenele de prescripție anterior împlinirii lor pentru vreuna din infracțiuni, fiind deci aplicabilă instituția prescripției speciale a răspunderii penale.

În ceea ce privește momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție și durata termenului, instanța observă în primul rând faptul că în privința fiecărui inculpat care a deschis conturi bancare și a primit transferuri frauduloase de fonduri, momentul epuizării activității infracționale se situează ulterior lunii aprilie 2012 (momentul efectuării ultimului transfer în fiecare cont). ##### de acest aspect, termenul special de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de efectuarea operațiunilor financiare în mod fraudulos (autorat în cazul inculpatului Aoanei și complicitate în cazul celorlalți inculpați) inclusiv conform vechiului C.pen., este reprezentat de dublul termenului de prescripție a răspunderii penale, în cazul întreruperilor succesive (neaplicându-se astfel art. 124 C.pen. 1968 în forma anterioară modificării prin Legea 63/2012). Astfel, infracțiunea de efectuare a operațiunilor financiare în mod fraudulos nu comportă discuții din punctul de vedere al prescripției răspunderii penale, nefiind împlinit termenul prescripției speciale conform nici uneia din legile penale succesive (termenul de prescripție conform vechii legi fiind de 10 ani și deci de 20 de ani pentru împlinirea prescripției speciale, iar termenul conform legii în vigoare, de 8 ani, și astfel de 16 ani pentru împlinirea prescripției speciale).

În privința infracțiunii de inițiere/constituire a unui grup infracțional organizat sau aderare la un astfel de grup, se impun câteva mențiuni. Se observă că raportat la limita maximă de pedeapsă prevăzută de Legea nr. 39/2003 pentru aceste infracțiuni (de 20 de ani), termenul de prescripție conform legislației anterioare era de 15 ani (art. 122 lit. a C.pen. 1968). Noua lege penală prevede limite de pedeapsă mult mai mici pentru aceste infracțiuni și în consecință și un termen de prescripție a răspunderii penale mult mai mic, de 5 ani, prescripția specială împlinindu-se astfel la 10 ani de la momentul comiterii/epuizării faptelor. S-a opinat de către unii din apărătorii inculpaților că în privința inculpaților care au inițiat/constituit grupul infracțional organizat, termenul de prescripție ar fi împlinit raportat la momentul comiterii faptei, 2009-2010. Instanța, în consens cu jurisprudența identificată în acest sens, opinează că în situația infracțiunii comise în această modalitate, se identifică un moment al consumării și un moment al epuizării, dacă grupul infracțional are o durată de ființare dincolo de momentul inițierii și constituirii sale. După ce grupul a fost constituit, starea infracțională se prelungește în mod natural până în momentul în care intervine o acțiune contrară care pune capăt grupului (în

acest sens – s.p. 221/2019 a Tribunalului București). În situația concretă din prezenta cauză, este evidentă prelungirea stării infracționale în privința ființării grupului infracțional organizat până în octombrie 2012, prelungirea având loc pe fondul acțiunilor inculpaților care au comis în mod regulat infracțiuni pentru realizarea scopului grupului infracțional. De altfel, această teorie este aplicabilă și infracțiunii în varianta aderării la un grup infracțional organizat, și starea infracțională determinată de aderarea la grup prelungindu-se în mod natural până la desființarea grupului sau părăsirea grupului de către membrul care aderase (doar în privința acestuia, dacă grupul continuă să existe). Astfel, instanța apreciază că în prezentul dosar, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la momentul epuizării infracțiunii de inițiere/constituire/aderare la un grup infracțional organizat pentru fiecare din inculpați, acesta fiind momentul realizării ultimelor transferuri pentru inculpații Aoanei, #####, ##### și #####, iar pentru membrii aderenți, la momentul realizării ultimelor transferuri pe numele lor sau pe numele persoanelor recrutate de ei. Toate aceste momente se situează după luna aprilie 2012, astfel că termenul prescripției speciale nu este împlinit nici potrivit C.pen. 1968 și nici conform C.pen. actual.”

În drept, potrivit art. 426 alin. 1 C.p.p. „Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

b) când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal.”

Înalta ##### de Casație și Justiție, prin Decizia nr. ##/HP/2017, a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal, în cazul în care instanța de apel a dezbătut și a analizat incidența cauzei de încetare a procesului penal.

În speță, în condițiile în care, prin Decizia nr. ##/HP/2017, ÎCCJ a decis că instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal, iar Tribunalul #####, cu ocazia soluționării dosarului nr. #####/117/2017, a analizat apărările vizând prescripția răspunderii penale, chiar dacă formulate de către un alt inculpat, dar aflat într-o situație identică, contestația în anulare formulată de către ##### este nefondată.

În acest context, reiterează că art. 426 alin. 1 lit. b) C.p.p. are în vedere situația în care instanța a omis să se pronunțe asupra unei cauze de încetare a procesului penal pentru care existau la dosar probele necesare. Întrucât contestația în anulare este o cale de atac de retractare, nu există nicio justificare pentru a da câștig de cauză unei alte interpretări decât cea dată inițial, de către aceeași instanță, aceleași probleme de drept. Astfel, nu este posibil ca, pe calea contestației în anulare, judecătorii tribunalului, în mod succesiv, să își exprime opinia cu privire la modalitatea de soluționare a cauzei, iar „simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei probleme nu este un temei pentru reexaminare” (#####, ##### c. României; ##### c. României).

De asemenea, în ipoteza în care legiuitorul ar fi intenționat să prevadă acest motiv (că în mod greșit s-ar fi reținut că nu este incident un caz de încetare a procesului penal) pentru o cale extraordinară de atac, l-ar fi prevăzut ca motiv de recurs în casație, similar motivului diametral opus, prev. de art. 438 alin. 1 pct. 8 C.p.p., „în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal”.

În concluzie, în condițiile în care, cu ocazia soluționării dosarului nr. #####/117/2017, Tribunalul ##### a apreciat că nu este incidentă prescripția răspunderii penale, iar aceste considerente au intrat în puterea lucrului judecat, a respins, ca nefondată, contestația în anulare formulată de persoana condamnată #####.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel contestatorul inculpat #####, prin care a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței apelate, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se admită contestația în anulare astfel cum a fost formulată la instanța de fond (încetarea procesului penal și înlăturarea consecințelor penale ale condamnării inculpatului contestator).

În motivare s-a arătat că Tribunalul ##### nu a luat în considerare deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) C. pen. sunt neconstituționale, neexistând niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, statuare care este benefică, în speță, contestatorului apelant care a săvârșit faptele penale în anul 2012 și a fost condamnat în anul 2021 {sentința penală nr. ##/20.05.2021, dos. nr. #####/117/2017}, intervenind astfel prescripția răspunderii penale, aspect confirmat în cazul altor inculpați din acest dosar penal de către Curtea de Apel #####, prin admiterea contestațiilor în anulare, în dosarele nr. ##/33/2022 și nr. ##/33/2022 (atașând dispozitivele hotărârilor judecătorești).

Instanța de fond a analizat în mod greșit situația identică, similitudinea care ar exista între contestatorul

și cea a inculpatului Giuvelic #####, față de care s-a constatat, în dosarul nr. #####/117/2017 al Tribunalului #####, în urma apărărilor formulate în aceasta privință, că nu a intervenit prescripția răspunderii penale.

În acest sens a fost invocată Decizia Î.C.C.J. nr. 10/HP/2017 (anterioară celor două decizii ale Curții Constituționale la care a făcut referire), prin care s-a stabilit că în interpretarea dispozițiilor art. 426 lit. b) C. pr. pen., instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal în cazul în care instanța de apel a dezbătut și a analizat incidența cauzei de încetare a procesului penal.

criticabilă această teză, deoarece contestatorul apelant s-a „oprit” în faza procesuală a judecării în fond a cauzei, soluția rămânând definitivă prin neapelare, iar în dosarul penal nu a formulat apărări care să vizeze intervenirea prescripției răspunderii penale pentru infracțiunile săvârșite.

Prin urmare, în cazul acestuia ar fi aplicabile prevederile art. 426 lit. b) C. pr. pen. (inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal), iar contestația în anulare ar fi întemeiată, având suport legal.

Contestația în anulare a vizat îndreptarea erorilor de procedura (nu de drept/de lege, ca în cazul recursului în casație), iar omisiunea instanței de fond de a constata incidența unei cauze de încetare a procesului penal (prescripția răspunderii penale, prin raportare la deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr.358/2022) poate fi invocată pe cale contestației în anulare (deciziile Curții Constituționale nr. 453/2020 și 67/2022).

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 412, art. 421 alin.(I) pct. 2 lit. a) C. pr. pen.

Analizând apelul declarat în cauză, prin prisma normelor și dispozițiilor legale incidente în cauză, în limitele caracterului devolutiv integral, Curtea reține următoarele:

Prin sentința penală nr. ####/22.04.2024 pronunțată de Tribunalul ##### s-a respins ca nefondată contestația în anulare formulată de către persoană condamnată ##### împotriva sentinței penale nr. ####/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, definitivă cu privire la ##### prin neapelare.

Inculpatul a declarat apel împotriva sentinței mai sus menționate și a solicitat admiterea contestației în anulare astfel cum a fost formulată la instanța de fond, respectiv invocă incidența motivului prev. de art. 426 lit. b) C.pr.pen., existența probelor cu privire la o cauză de încetare a procesului penal la data pronunțării sentinței penale nr. ####/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, definitivă față de inculpat prin neapelare.

În esență, contestatorul invocă faptul că la data pronunțării sentinței penale nr. ####/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, definitivă față de inculpat prin neapelare era împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, calculat în lumina dispozițiilor Deciziei CCR nr. 297/2018, astfel cum acesta a fost lămurit prin Decizia CCR 358/2022.

Curtea reține că prin sentința penală ####/20.05.2021 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/117/2017, s-a dispus condamnarea inculpatului ##### la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de aderare la un grup infracțional organizat și la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată, iar în urma contopirii celor două pedepse, a rezultat pedeapsa finală de 1 an, 6 luni și 20 de zile de închisoare, iar în temeiul art. 91 C.pen. s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante pe un termen de supraveghere de 2 ani.

Tot în cuprinsul sentinței amintite anterior, la solicitarea inculpatului Giuvelic ##### de a se constata intervenită prescripția răspunderii penale față de faptul că la acel moment nu mai era reglementată întreruperea cursului prescripției răspunderii penale raportat la declararea ca neconstituțională a sintagmei îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din textul art. 155 C.pen., instanța a apreciat ca neîntemeiată solicitarea inculpatului.

Instanța de fond a reținut că urmare a Deciziei nr. ##/HP/2017, prin care ÎCCJ a decis că instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal, prescripția răspunderii penale nu mai poate fi analizată în cazul contestatorului ##### de vreme ce a fost analizată în privința altui inculpat, aflat într-o situație juridică identică. Curtea de Apel reține că omisiunea instanței de a analiza incidența prescripției răspunderii penale în privința inculpatului #####, nu poate fi compensată de presupunerea instanței care soluționează contestația în anulare că soluția ar fi fost aceeași ca și în cazul altui inculpat. De altfel, în cauzele nr. ####/33/2022 și nr. ####/33/2022, instanțele care au soluționat alte contestații în anulare formulate de alți inculpați din aceeași cauză în care a fost pronunțată hotărârea contestată de către inculpatul #####, au reținut doar omisiunea instanțelor de a se fi pronunțat asupra prescripției răspunderii

penale, fără să considere că prin sentința penală nr. ####/20.05.2021 a Tribunalului ####, pronunțată în dosarul nr. ####/117/2017, instanța s-ar fi pronunțat implicit asupra prescripției răspunderii penale cu privire la toți inculpații, odată cu analiza situației inculpatului Giuvelic #####. Prin urmare, contestația în anulare trebuie analizată așa cum a fost formulată de către contestator.

Cum argumentul tribunalului a împiedicat soluționarea pe fond a contestației în anulare formulate de către ##### împotriva sentinței penale ####/20.05.2021 a Tribunalului ####, pronunțată în dosarul nr. ####/117/2017, iar argumentul este invalidat de instanța de control judiciar, se impune admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe.

Tribunalul #### va reanaliza admisibilitatea în principiu, fără să aibă în vedere argumentul analizat mai sus, iar dacă cererea va îndeplini condițiile de admitere în principiu, instanța de trimitere va analiza fondul contestației având în vedere Deciziile CCR nr. 297 din 26 aprilie 2018 și 565 din 9 iunie 2022, precum și Deciziile pronunțate de Î.C.C.J. în completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 67/2022 și 37/2024.

În temeiul art. 275 alin. 3 din C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E :

În baza art. 421 pct. 2 lit. b din Codul de procedură penală admite apelul declarat de către inculpatul ##### domiciliat în #####, str. #####, ### #, ### #, ### #, jud. #####-Năsăud, CNP ##### împotriva sentinței penale nr. ####/22.04.2024 a Tribunalului ####, pe care o desființează în întregime și trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

În temeiul art. 275 alin. 3 din C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia. Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 21 iunie 2024.

PREȘEDINTE,

–

JUDECĂTOR,

–

GREFIER,

#####

Red. #####/ Tehn. #####

4 ex/21 iunie 2024

Jud. ####: #####